

نویسنده : ویجی پراشاد (Vijay Prashad) .
منبع و تاریخ نشر : کونترپنچ «2017-05-29» .
برگردان : پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

تلفات در افغانستان

THE AFGHAN TOLL

جنگ در افغانستان به زودی وارد سال شانزدهم خود می‌گردد؛ در این جنگ ایالات متحده آمریکا و متحدان آن نزدیک به (3000) سرباز خود را از دست دادند، و در پهلوی آن تعداد نامعلومی از افغان‌ها کشته شدند، گزارش رسمی اداره سازمان ملل متحد «بیونما» در کابل از نشان دادن رقم کشته شدن (150000) افغان تا حدی خنده آور است چونکه سازمان ملل متحد «بیونما» هر سال فیصدی کشته شدن زنان و کودکان را در مجموع از کشته شدگان بیشتر گزارش می‌دهد که اکثر مرگ و میر آنها ناشی از بمباران هوایی می‌باشد.

منابع افغان را عقیده بر آن است که تعداد کشته شدگان در این جنگ در نزدیکی یک میلیون کشته می‌رسد و تلفات انسانی خود از هر نگاه قابل توجهه می‌تواند باشد و از سوی دیگر در سال (2016) بیش از نیم میلیون نفر از خانه‌های خود به دلیل درگیری و تداوم این جنگ فرسایشی فرار کردند که این رقم بیشترین تعداد از بیجا شدگان در مقایسه با سال (2008) از جمعیت در حدود (35) میلیون افغان‌ها می‌باشد. و در کنار این رقم از بیجا شدگان نزدیک به دو میلیون نفر ناشی از جنگ و خشونت آواره و بی‌جا شدند و نیز در حدود سه میلیون افغان در طول (40) سال جنگ به کشورهای دیگر در سراسر جهان مهاجر و پناهنده شدند و بویژه در مدت پنج ماه همین سال سازمان ملل متحد در ماه می چنین گزارش داد که در حال حاضر نزدیک به (90000) نفر افغان از خانه و کاشانه خود بیجا شده‌اند.

حملات بهاری طالبان با یک انفجار آغاز شد و در (21) ماه اپریل همین سال تعداد انگشت شماری از جنگجویان طالبان در پایگاه نیروی (209) ارتش ملی افغانستان در ولایت بلخ واقع در شمال افغانستان با نفوذی که در صفوف قوای مسلح افغانستان از قبل داشتند یورش بردند که در اثر این حمله در حدود (140) سرباز افغان را به قتل رساندند؛ این حمله ویرانگر و تباہ کننده فقط یک هفته بعد از پرتاب بزرگترین بمب غیر هستوی در جهان بنام بمب مادری با وزن (21600) پوند و یا (9798) کیلوگرام ایالات متحده آمریکا در قریه اسد خیل اولسوالی اچین ولایت ننگرهار در ولایت که

در حدود یک و نیم میلیون باشنده دارد صورت گرفت که بعد از پرتاب این بمب بزرگ موظفین ایالات متحده امریکا گذارش دادند که با پرتاب بمب مذکور (94 نفر از جنگجویان مربوط دولت اسلامی (داعش) کشته شدند که تقم و صحت این گذارش به نسبت آنکه ژورنالستان را اجازه ندادند تا به ساحه جنگ بروند معلوم نیست لذا طالبان بدون توجه به تصمیمگیری رییس جمهور ایالات متحده امریکا مینی بر پرتاب «بمب مادری» یا به اصطلاح دری بمب عجیب و غریب که چه افتخاراتی را برای رییس جمهور بدنبال خواهد آورد ، ولی حمله مخالفین دولت بر پایگاه ارتش در ولایت بلخ سرزنشی بود که توسط مخالفین دولت انجام داده شد (طالبان ویا داعش هر دو گروه های تروریستی اند و نباید آنها را از هم متفاوت دانست) - از سوی دیگر امروز به همگان معلوم و مشخص شده است که طالبان بیش از (40) فیصد قلمرو افغانستان را در تحت تصرف خود دارند بخصوص در شمال شرق ولایت هلمند ، در شمال غرب ولایت کندهار ، در شمال غرب ولایت زابل و ولایت ارزگان و از سوی هم گذارشات حاکی از آن است که طالبان میخواهند بزودی بخش های جنوب افغانستان را نیز در تحت تصرف خود در آورند که به اینصورت طالبان در امتداد مرزهای همجوار به پاکستان حاکمیت خود را قایم خواهند ساخت و چنین به نظر میرسد که ترور رهبران طالبان آنها را سرسختانه وادار ساخته است که جنگ و مبارزه خود را علیه نیروهای امنیتی افغانستان و «ناتو» بیشتر شدت دهند.

دن کواتس (Dan Coats) مدیر اطلاعات ملی ایالات متحده امریکا در مجلس سنا امریکا حضور بهم رسانده چنین گفت : صرف نظر از هرگونه اقدامی که شاید ایالات متحده امریکا در ارتباط (وضعیت سیاسی و امنیتی) در افغانستان بعمل آورد بطور قطع میتوان گفت که سال (2018) بدترین سالی برای افغانستان خواهد بود ، منظور او از توضیح این مطلب این بود که شاید منافع ایالات متحده امریکا در هماهنگی با دولت اشرف غنی و فداکاری های ارتش ملی افغانستان تا مین خواهد شد و از پیشروی طالبان در ساحات تحت حاکمیت دولت جلوگیری بعمل خواهد آمد حالانکه انتظار آن برده میشود که طالبان در این موسم (حملات بهاری) موفق به گرفتن شهرستانهای چندی گردند و به همین لحاظ است که آنها به تحکیم جایگاه خود از طریق پیروزی های تکنیکی تلاش بخرج میدهند - و این خود عاملی است که فرمانده کل قوای ایالات متحده امریکا در افغانستان جنرال **جان نیکلسون** را وادار کرد که تقاضای چند هزار سرباز اضافی را از مقامات ذیصلاح امریکا بعمل آورد تا که اگر بتواند به رفع بن بست موجوده در افغانستان بپردازد ، بهر صورت اکنون چنین شایعات است که پذیرش خواست جنرال مذکور به بیرون از قصر سفید امریکا درز کرده و مقامات مسول پنتاگون اعزام بین (3000) تا (5000) سرباز اضافی را به افغانستان پذیرفته و آنرا

به تصمیمگیری دونالد ترومپ موکول نموده اند که شاید **دونالد ترومپ** تصمیم خود را مبنی بر اعزام سربازان اضافی در جلسه سران «**ناتو**» در تاریخ (25) ماه می اعلام نماید و از نمایندگان کشورهای عضو «**ناتو**» نیز بخواهد که آنها نیز سربازان اضافی به افغانستان بفرستند که از جمله نخست وزیر استرالیا **اقای مال کولم ترونبول (M.Turnbull)** آماده گی خود را مبنی بر اعزام نیروهای اضافی بیشتر به افغانستان به **اقای دونالد ترومپ** نشان داد حالآنکه طبق سکجول قبلی «**ناتو**» باید قوت های خود را تا اواخر سال (2014) از افغانستان خارج میساخت و از سوی هم نباید فراموش کرد که در میان اعضای **ناتو** آلمان و بریتانیا به ارتباط اعزام نیروهای اضافی به افغانستان متردد هستند چونکه اتباع آن کشورها این جنگ را محکوم مینمایند و در عین حال **انجیلا مرکل** و **ترامپ** نخست وزیران آلمان و بریتانیا هر دو در سال پیشرو انتخابات را در پیش رو دارند .

سکوت در ایالات متحده امریکا : طی سال (2016) یعنی در طول دوره انتخابات ریاست جمهوری ایالات متحده امریکا نه **دونالد ترومپ** و نه هم **هیلاری کلنتون** موضوع جنگ در افغانستان را در میان گذاشتند و یا اصلاً به آن نه توجه کردند و نه هم از آن نگری بعمل آوردند؛ جنگی ایالات متحده امریکا هر سال در حدود «23» میلیارد دالر با اضافه «71» میلیارد دالر در این کشور جنگ زده بغرض بازسازی و تقویه نیروهای امنیتی بمصرف رسانده است که از جمله این مبلغ مصرف شده (61) درصد یعنی (71) میلیارد دالر را بخاطر به سرپا آوردن و یا تقویه اردوی ملی افغانستان صرف نموده است و از جانبی هم در سال (2010) حضور سربازان خود را در افغانستان تا یک صد هزار سرباز بالا برد ولی با این همه اهتمامات و تلاشها نتوانست که کمر طالبان را در این جنگ بشکند و یا آنها را به شکست مواجه سازد؛ در سال (2014) از استراتژی ایالات متحده امریکا صدا و طنینی بگوش نیامد یعنی که امریکایی ها سکوت و خاموشی را اختیار نمودند و یا به عباره دیگر مقامات مسول امریکا با وجود ضایعات و تلفات زیاد از سربازان خود به بحث و گفتگو نه پرداختند و از بهودگی اهداف استراتژیک خود در این جنگ نا فرجام و از دست دادن منابع مالی و بشری خود چیزی قابل توجه افاده نه نمودند و آنها چنین پنداشتند که موضوع را شاید که مقامات افغانی در بحث ها و درسخنرانی ها مطرح خواهند ساخت اما هرگز این موضوع و مسله تلفات به هیچ وجه طرح و پیشکش نشد بلکه در قبال آن سکوت صورت گرفت .

سرمفتش خاص دولتی برای بازسازی افغانستان «**سیگار**» صورت حساب پول های مصرف شده ایالات متحده امریکا را در (35) با رگذارش خود صورت بندی نموده و بعداً به نشر سپرده است تا جایکه خواندن هر یک از این گذارشات برای خواننده دلخراش کننده میباشد در این گذارشات آمده است که در روند بازسازی افغانستان فساد و رشوه

خوری به نوع اندیمیک « بومی و همه گیر » آن وجود داشته که در هیچ جای دیگر به همچو اندازه هرگز ملاحظه نشده است یعنی که از پول ملیاردها دالر تخصیصه ای برای بازسازی حیف و میل گردیده است ولی با وجود صرف این همه مبالغ هنگفت باز هم تا هنوز جاده ها از نظر کیفیت در سطح پایین قرار دارد؛ کلینیک ها و مکاتب که ساخت و اعمار آن قبلاً وعده داده شده بود اصلاً از آنها به نام کلینیک و مکاتب چیزی بچشم نمیخورد.

در ولایت بلخ که در آنجا طالبان به پایگاه ارتش حمله کرده بودند؛ کارکنان سیگار دریافتند که در آن ولایت تنها (30) درصد شاگردان ثبت نام کرده بودند که در یک وقت بمکتب میرفتند اکثر معلمان غایب بودند، ساختمان های کانکریتی در اثر ریزش باران در هم و برهم بوده و سقف این ساختمان ها با بعضی از دیوارها سقوط کرده بود. قابل یادآوری دیگر اینکه ایالات متحده امریکا در کمپین مبارزه با مواد مخدره و محوه آن حد اقل (5،8) ملیارد دالر را هزینه کرده بود که تولید خشخاش بطور موثر کاهش یابد و یا دیگر کسی به زرع خشخاش مبادرت نکند حالانکه این مبلغ کاملاً بدون کدام دستاورد قابل ملاحظه به هدر رفت چونکه همین اکنون تجارت و دادوستد مواد مخدره به ارزش در حدود (1,56) ملیارد دالر در تعامل بین معامله گران و تجاران تریاک میباشد که تقریباً (4،7) فیصد تولید ناخالص داخلی افغانستان را دربرمیگیرد. کارکنان سیگار در گذارش ماه اپریل خود نشان دادند که تولید تریاک در سال (2016) تا (43) درصد بالا رفته است و اصلاً امحای زرع تریاک صورت نگرفته است و یا تولید آن ریشه کن نگردیده است و در محلات تیکه طالبان حاکم اند در آن محلات تولید تریاک تا (10) فیصد افزایش یعنی رشد واقعی تریاک در قلمرو تحت تصرف طالبان مثل در هلمند، کندهار، ارزگان و زابل بیشتر شده است.

تعجب آور اینکه ایالات متحده امریکا مدعی است که (60) فیصد مصارفات طالبان در جنگ از داد و ستد تریاک بدست می آید و از سوی هم تقریباً (80) فیصد کل هیروین جهان از محصولات خشخاش افغانستان تهیه میگردد که این خود اعتراف به ناتوانی و عدم موثریت سنتراتیژی امریکا در مورد امحای خشخاش در افغانستان میباشد سیگار در یک گزارش دیگر خود شدیداً و موکیداً گزارش میدهد که فساد و چپاول عمیقاً در ارتش و در ادارات وزارت دفاع افغانستان بیداد میکند - در تاریخ (28) مارچ سال (2017) سیگار نشان داد که در حدود (1394) مقام ارتش افغانستان متهم به فساد و اختلاس میباشند در گذارش سیگار همچنان تذکر داده شده است که در سال (2016) در حدود (35) فیصد از نیروی های نظامی و امنیتی کشته شده اند یعنی در حدود (6800) سرباز و پولیس همچنان سیگار گزارش میدهد که (35) درصد از نیروهای نظامی در هر سال بروی یک لست نام نویسی مجدد دیده نمیشوند یعنی که این تعداد سربازان

با گذشت هر سال غایب میشوند و یا ترک وظیفه مینمایند و یا اینکه سربازان خیالی هستند لذا میتوان گفت که مشکلات در اردو افغانستان بیشتر شد و عمیق است . تلفات غیر قابل تحمل ، تلفات زود هنگام در مراکز اولسوالی ها تا حدی کم و خفیف است اما چیزیکه قابل یاد آوری است اینست که ناتوانی در تدارکات و وظایف دیگر از یک سو و از سوی دیگر بی سوادی در ارتش - رهبران و قوم اندانان کار آمد و مفسد از مشکلات قابل ملاحظه اردو مینماید و دولت بیشتر به نیروهای بویژه اتکا مینماید؛ لذا بردر نظر داشت این همه کمبودی ها و ناتوانی ها دیگر هیچ جای تعجب باقی نه مینماید که طالبان در طول چند سال گذشته چه دستاوردهای نبود که نداشتند - دشمن آن نیست که در پی آماده گی برای پیشروی خود بطور دایم تلاش بخرج ندهد .

نقش و حرکت دونالد ترومپ: مسایل در افغانستان آنقدرها بزرگ و سترگ شده است که دولت افغانستان را و داشت که از سگ جنگی قدیمی از (گلد بین حکمتیار) رهبر حزب اسلامی به گرمی استقبال نماید یعنی از شخص مشهور به (قصاب کابل) که شهر کابل را بین سالهای (1992) و (1996) محاصره نموده بود یعنی یکی از ناقضین حقوق بشر - اکنون حکمتیار بعنوان یک بازیکن در صحنه سیاسی کابل بازگشته است و در سیزدهم ماه می آقای حکمتیار با حامد «کرزی» رئیس جمهور اسبق افغانستان ملاقات کرد تا در مورد عوامل افزایش مرگ غیر نظامیان صحبت نماید - کرزی در پایان ما موریت خود از نحوه برخورد امریکا راجع به معضلات موجود در افغانستان به انتقاد و نکوهش پرداخته و عملیات های شبانه و حملات هوایی نیروهای نظامی ایالات متحده امریکا را در افغانستان عامل عمده کشتار اشخاص بی گناه و غیر نظامی استدلال میکند ؛ کرزی یکی از منتقدان سرسخت و یکی از جسورانه ترین شخص در تضاد به اقدام ایالات متحده امریکا مبنی به پرتاب بمب بزرگ غیر هستوی بنام (بمب مادری) در کشورش مینماید او تذکر داد که این عمل امریکاییک اقدام وحشیانه در برابر مردم بی دفاع کشورش مینماید که امریکا به پرتاب این بمب ما در دست بکار شد- بمب که خسارات جبران ناپذیر به محیط زیست وارد آورد که با پرتاب این بمب به زندگی مردم ما ، بخاک ما ، به آب ما لطمه زدند و همه چیز ما را مسموم ساختند - آگاهان سیاسی به این باور اند که ملاقات کرزی و حکمتیار نشان میدهد که آنها میخواهند که در حلقهات سیاسی افغانستان یک قطب جدید ضد امریکایی را ایجاد نمایند .

لذا بادر نظر داشت این اصل حلقهات سیاسی کاخ سفید آقای دونالد ترومپ تصمیم گرفتند که سربازان اضافی به افغانستان بفرستند - آقای (H.R.McMaster) مشاور امنیت دونالد ترومپ با عجله اشاره کرد که تا حال هیچ تصمیم به ارتباط فرستادن نیروی های اضافی به افغانستان اتخاذ نشده است - مک مستر کسیکه در سال

(2007) وسیله ساز افزایش نیروهای اضافی در جنگ عراق شده بود و باید بخاطر داشته باشید که به ارتباط موضوع افزایش نیروهای نظامی بالقوه مک ما ستر را در قصر سفید به نام (جنگ مک ما ستر) یاد میکنند طوری که گفته است که اگر او نتواند پس با دید سرزنش شود و اگر موفق شود پس در آن صورت دونالد ترومپ باید به او کریدت دهد یعنی که او توسط دونالد ترومپ مورد اعتماد و اعتبار قرار گیرد.

کاملاً بعید به نظر می آید که با فرستادن (5000) سرباز اضافی امریکایی به افغانستان جلو حملات طالبان را به کابل گرفت چونکه سبک جنگ ایالات متحده امریکا پیوسته باعث مرگ و میر بیشتر افراد ملکی میگردد و بدتر از آن اینکه در کنار اقدامات نظامیان امریکایی اردوی افغانستان اعتبار خود را در مقابل مردم خود از دست میدهند. طالبان که برای برقراری حکومت ظالمانه و نامشروع خود بیست سال پیش به فعالیت آغاز کرده بودند اکنون آنها مدعی هستند که میخواهند با گرفتن قدرت سیاسی و دولتی ثبات را در کشور بوجود آورند- واقعیت این امر در نزد بسیاری از ما موران استخبارات (سی آی ای) کاملاً روشن است و آن اینکه بازگشت طالبان به اریکه قدرت یک ضربه بزرگ به اعتبار و حیثیت ایالات متحده امریکا خواهد بود و آنهم بدتر از شکست مفتضاحانه ای که امریکا در جنگ ویتنام شکست خورد لذا ایالات متحده امریکا برای آنکه شخصیت اش در جوامع بین المللی خدشه دار نگردد برای جلوگیری از بقدرت رسیدن طالبان در افغانستان تا جای به مبارزه خواهد پرداخت ولو که افغانستان کاملاً نابود هم گردد.

----- **با تقدیم احترامات «03-06-2017»**